

Kdo by to řekl, že na druhéj břeh
jsem dojel a vzdychnul.
Tady a teď na zem jsem si klek
a trochu přičichnul.

Tak je to vůně či smrad, do uší lezou slova
a ta slova sdílí pocity.
Ať je to tak nebo tak, jsem rád, že tě vidím znova,
ahoj Indie, tak to jsi ty.

A to jsem já

Tak to je můj dům, v chatrči svíčka hoří na minimum
a pak vidím strýčka, jak mi nese vařící čaj,
trochu mě hýčká, šiba, šiba, bům,
pak zamrkaj víčka, on směje se.

A to jsem já

Pak vezmu do ruky naposled dvě rupie,
když ti tak oči svítí, tak na a pozdravuj zvláštní svět, napohl
ed.

Pak vezmu do ruky naposled dvě rupie,
a do prstů to kvítí, stejně se do roka vrátím zpět, ale teď ...

.